

گشت و گذار در استان گلستان سوزمین هزار رانگ

نویسنده و عکاس: سرخوش محمد خدای غفاری

ایران ما

برای آشنایی بیشتر
با استان گلستان
رمزینه را پویش کنید

چنین منظرة باشکوهی از تپه‌ماهورها را در کمتر جایی جز استان گلستان می‌توان دید. وقتی به مقبره خالد نبی بر بلندترین تپه هزار تپه برسید، چنین منظره‌ای مقابل شما گستره می‌شود. دریابی مواجه از تپه‌ماهورهای کوچک و بزرگی که تا چشم کار می‌کند ادامه دارند. مقایسه آرامگاه ایستاده بر تپه سمت چپ تصویر با تپه‌ماهورها، شکوه این منظره را بهتر نشان می‌دهد. مقبره خالد نبی و دو نفر از نزدیکان و یاران او بر بلندی‌های هزار تپه یکی از زیارتگاه‌های محبوب مردم ترکمن است.

تپه‌دریا

۱۴

راه و رسم
صحرا انشیانی

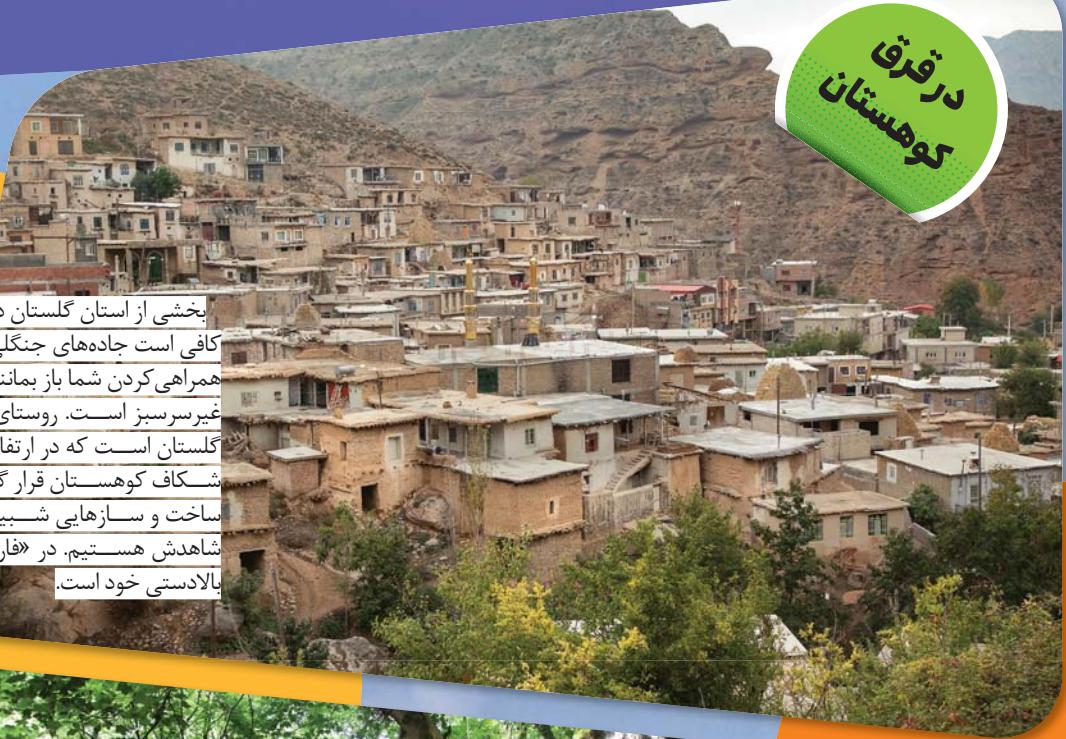
پایان
شماره ۱۵

در استان گلستان، با حرکت به سمت شمال و مرز ترکمنستان، ندک‌اندک سر و کله شترهایی پیدا می‌شود که کنار جاده مشغول جویدن خار و خاشاک هستند. این یعنی صحرا از راه رسیده و وارد سوزمین ترکمن‌ها شده‌اید. زندگی در صحرا و شورهزارهای ترکمن‌صحرا که از نظر آب و هوایی و پوشش گیاهی با سرسیزی‌های جنوب استان تفاوت بسیار دارد، راه و رسم خود را دارد. زندگی در آلچیق‌های ترکمن، نشستن و تاختن بر اسب و دلستن به شتر راه و رسم زندگی در ترکمن‌صحراست.

توصیف طبیعت استان گلستان در بک جمله کاری ساخت و شاید نشدنی باشد. استان گلستان یکی از کوچکترین استان‌های ایران است. با این حال می‌توان انواع و اقسام منظره‌ها و چشم‌اندازهای طبیعی را در آن دید. تنوع آب و هوایی باعث شده است در این استان کوچک بتوان جنگل‌های انسو، شورهزارها و صحراهای خشک، تپه‌ماهورهای مرتفع، ساحل‌های آرام و کم‌ارتفاع دریا، تنها جزیره دریای خزر و مناطق کوهستانی مرتفع و خالی از سرسبزی را دید و تجربه کرد. فقط کبر ورمل‌های شنی تا به حال پاییشان به استان گلستان باز نشده است! بنابراین، اگر کسی بخواهد در مدت زمان کوتاهی تنوع جغرافیایی و آب و هوایی را تجربه کند، یکی از بهترین گزینه‌ها سفر به و گشت و گذار در استان گلستان است.

بخشی از استان گلستان در قرق ارتفاعات غیر سرسبز است. کافی است جاده‌های جنگلی را آنقدر بالا برود تا درختان از همراهی کردن شما باز بمانند. حالا جای عرض اندام کوهستان غیر سرسبز است. روستای «فارسیان» یکی از روستاهای گلستان است که در ارتفاعات غیر سرسبز این استان و در شکاف کوهستان قرار گرفته و معماری پلکانی دارد. یعنی ساخت و سازهایی شبیه به آنچه در روستاهای کردستان شاهدش هستند. در «فارسیان» بام‌هر خانه حیات خانه بالادستی خود است.

در قرق
کوهستان

۱۷

پنج

وقتی اسم استان گلستان در نوار شمالی ایران را می‌بریم، ذهن‌ها انتظار چنین تصویری را دارند؛ جنگل‌هایی سرسبز با درختانی سرمه‌های سرمه‌هایی بافت گیاهی بهم‌فشرده و آسمانی مه‌آلود و بارانی. در استان گلستان، برای زدن به دل جنگل کافی است به سمت جنوب یعنی دامنه‌های رشته کوه البرز رفت. دامنه‌های رو به سمت دریای خزر در تمام طول خود سرسبز و جنگلی هستند. سابقاً این سرسبزی به میلیون‌ها سال پیش برمی‌گردد. این یعنی سرسبزی‌های البرز از جمله کهنه‌ترین جنگل‌های زنده جهان هستند.

سرسبزی‌های
کهنه‌سال

البته که استان گلستان، چنانچه از یک استان شمالی انتظار می‌رود، دریا و ساحل دارد، اما دریای این استان مدام در حال آبرفتن است. برای رسیدن به ساحل دریا در استان گلستان باید به سمت شرق رفت. ساحل دریا در این استان در احصار شهرهای ترکمن‌نشینی چون بندترکمن، گمیشان و بندر گز است. خزر در ساحل استان گلستان آبی آرام است و به درد نظاره کردن و آرامش می‌خورد تا هیجان‌های آبی.

پیش‌بهسوی
ساحل

